

Mā ibi & intimus amor.
Xps ibi sponsus : pater & frater : rex : donū : & finalissi-
mus amor.

¶ Operis Conclusio

Dicit̄ omnes vie taliter qualiter xpo adiu-
vante sunt expedite: pro conclusione videan-
tur aliq doctrine seruāde circa pmissa. Que
vt clausulatim pateat: aut ut facilius corde retineri
possint: ponātur sūm ordinē alphabeti: & ante initū
cuiuslibet clausule premittitur: **De.**

Abstractione: Voleas seruenē meditari: debet se ab-
strahere ab omni concupiscētia & appetitu honoꝝ:
voluptatū: diuitiāꝝ: & ab oī circa exteriora occupa-
tione. Quia hoꝝ p̄bāt sinata distrahit̄ meditātē.

Hona vita. Debet em̄ xtuose viuere: qz In maliuo-
lā aīaz n̄ iiroibit spūs sapiētē: nec spūs meditatōis.

Constāti fiducia ad dilectum: & non faciliter desistat
ab amore dilecti ppter incursus tēptationū. Nihil

At De em̄ diabol⁹ ipedire meditātem p diversa. Tu autē
dic: Ego p̄fido in eum q̄ ait: Fili mi p̄be cor tuū mi-
hi. Qui nō vult mortem pctōꝝ: q̄ pctōres vult sal-
uos facere. Nihil ergo durū vel turbulētū de d̄-
lecto meditare: s̄ dic illō Job: Etiā si occiderit me:
sperabo in eum.

Dispositione corporali. Cū sol⁹ es: poteris vt̄ diuer-
sis ceremonijs in dispositiōe mēbroꝝ: nūc eleuādo
man⁹: vt̄ Iarō. Nūc genua flectēdo: vt̄ Salomō.
Nūc p̄sternere: vt̄ Xps i mōte olīueti: Nūc sedere

ut **M**aria magdalena ad pedes dñi nr̄i Iesu xp̄t,
Nūc brachia i modū cruci extēdere: ut **X**ps i cru-
ce. **N**ūc ocl̄os i terrā deflectere: ut publican⁹. **N**ūc
in altum leuare: ut apl̄i in ascēsione dñi. **E**t sic pote-
rit illa diuersitas exteriorū: diuersificare affect⁹ in-
teriorēs. **I**n puenti th̄ non sis singularis: s̄ inclina
cū inclinatibus: exhibendo reuerētiā filiale domī o
ut patri. **F**lecte cū flectētibus: exhibēdo reuerētiā
quaꝝ exhiberet seruus dño. **P**rosternere cum pro-
sternētibus: recognoscēdo in hoc tuū iudicem: t̄ te
reum t̄ in puluerem redigēdū. **I**tē valet de pgrūo
t̄ ps nocturnū: t̄ locus solitudinis. **I**n his t̄n q̄libet
abundat in sensu suo.

Exercitatione diuersorum. **E**t diuersifices actus tu-
os: **J**uxta illō: **N**ūc lege: nūc ora: nūc cū feruore
labora. **S**ic erit hora breuis: et labor ille leuis. **S**i
De em̄ velles cōtinue vni actui iſistere: min⁹ pficeres:
t̄ cito te deſtrueres.

Fine meditationis. **F**inis meditatōis non sit ppter
commodū tuūm: nō ppter euadere penas: aut spe
lucrī: aut p̄mij celestis: aut ppter dulcedinē medita-
tionis: qz ille effor̄t amor mercēnari⁹. **S**ed meditare
puro filiali amore: **U**t cor tuū p̄pares habitaculūz
deo: **U**t des locum gr̄e: **U**t facias bñplacitum ei⁹:
cuius delitie sūt esse cū filijs hoim: q̄ delectaſ in sa-
lute nostra. **I**tem qz ad hūc finem creatā est aia ra-
tionalis: ut creatori suo dulcissimo cordialit̄ t̄ amo-
rose vniat̄: hic i via p̄ meditatōz: t̄ i futuro p̄ ppetu-
am fruitionē. **E**t breuis debes in bñp̄ere glām deis

postea honorē sc̄tō p̄: utilitatē ecclesie: salutē tuā: ordinādo n̄ omnia i glām dei: Juxta illō Apostoli: Siue māducatis: siue bibitis: vel aliud quid faci-
tis: omnia i gloriām dei facite.

Gratitudine gr̄e. Si aliqd bonum i te sentis: grati-
as age: noli supb̄ire. Non est volētis neq; currētis:
s miserētis dei. Noli p̄sumere. Gratia eñ medita-
tionis dāt bonis et malis.

Habūdātia pūctor. Debes eñ s̄m intentōez Can-
cellarii parisiensis: diuersa habere puncta: per q̄ te
amorose inflammarē possis: cum incipis. **D**e b vi-
de superius.

Intimitate. Debes i te concipe semp quo cunq; va-
dis: quasi p̄ oculis tuis haberet dilectū tuū: Hūc
crucifixū: Hūc fugiētem in egyptum: Et itimis
iubilationib⁹ ad eū ab intra laudās: dulcī et affab-
liter loqui: necessitates apponere: auxilia petere.

Raritatis accessiōe. Quale tibi vis eē deū: siue beni-
gnūm: siue misericordē et c. tales te exhibe primo
tuo. Nullū contemne: sic eris amic⁹ dei. Ille enim
nullū horruist: nullū p̄tēpsit. Sed amicor idē ē ve-
le: et nolle. Uel sic: quia facilē infrigidam: indigem⁹
accensiōe caritatis. Feruore: per genitū oratiōis.
Igne pacis xp̄i: p̄ passionē xp̄i et p̄ desideria adbe-
rendi: vt supra: ibi: Quando te diligam et c.

Labore. Oportet te apponere labore. Et merito. **N**a
omnib⁹ in factis: grauis est incep̄tio prima: postea
tamen alleuiat onus. **V**ides quātos labores susti-
nēt agricole, p̄ fructu terre. **M**ercatores ḡrāseunt

mare: multis se ingerunt pīculis. **N**īlites vulnera
belli sustinēt pro transitorīs. **E**t tu sine labore esse
non debes.

Poderatione operum per discretionē. Ne quid ni-
mis. **N**e nimis volēs eradere vas: ipm frāgat. **C**e-
ne mediū. **N**ō sis nimis remiss⁹: nec nimis iquier⁹.
Unde x̄sus. **O**ibus adde modū: mod⁹ ē pulcherrī
ma virtus

Naturali cōplexiōe. Attēde quid nature tue ḡruat.
Quibuscā em̄ pdest multū insistere orōni. **Q**uibuscā
meditari. **A**lii facilius trahuntur iudicio ratio-
nis. **A**lii compassione. **A**lii beneficiorum consi-
deratione. **A**lii sūt vtiliores ad vitā aciūā: **A**lii ad con-
templatiām. **S**ic de cibo ⁊ porū debes naturam
tue cōplexionis attēdere: ⁊ de vtroqz moderate su-
mere. **U**ni em̄ est multū: qđ alteri nō sufficit. **S**ed

De attende: ne cor grauet crapula velebriate.

Ordine. **U**t incipias a via purgatiua. **U**t p̄t ablua-
ris ⁊ mūderis: anteqz p̄ viam vnitiuā te dilecto cō-
iungas. **N**ō em̄ decet lutoſū ⁊ sordidū: anteqz lor-
fit: ad osculū regis p̄spere. **N**ō eas prius in tecto
anteqz discas ire in terra.

Promptitudine. **U**t in vita tua ita te habeas i reſec-
tione: i ſomno ⁊ c̄, vt ſemp̄ pmptus ſis ad eleuandū
cor tuū: ⁊ veriſiceſ in te illud: **S**ursum corda habe-
mus ad dñm: vt pmpte dicere poſſis: **D**eus deus
me⁹ ad te de luce vīgilo. **S**is igī discretus vīgila-
do: ⁊ pmptus: ⁊ ſemp̄ bone voluntatis.

Quiete. **U**t quicqđ distractōeſ tibi ingerit fugias: in

pace i idipsū reqescēs: nū ex officio: aut obediētia:
aut obligatiōe tenearis insistere occupatiōi. Fuge
tū iudicia et si spītōes: qz mltū inqētāt cor. Et si erū
pant cogitatōes suspicādi: relinq eas: nō determi-
nando sententiam: s̄ dic: Qui nos iudicat: dñs est.
Dubia interpretare in meliorē ptem. Et si alter ceci-
derit: cōpatere ei: z dic: Si hec tēptatio me iuens-
set: forte profundius me teieciſſet.

De Recollectione. Sepe te recollige ab imis ad summa:
a temporalib⁹ ad eterna: ab exteriorib⁹ ad intima: a
vanis ad duratura. Noli videre vanitates. Noli au-
dire fabulas. Dic: Cūdī cūcta q̄ erāt sub sole: z ecce
vniuersa vanitas. Solus dilect⁹ meus bon⁹. So-
lus amabilis: candidus z rubicūdus: mihi sufficien-
tissimus. Sic em̄ facit puer q̄ non vult aliqd repu-
tari: aut melior esse patre suo.

Seruitio sanctor̄. Habeas aliquos speciales sanctos
qb̄ us quotidiana impendas seruitia: vt semp astēt
in p̄spectu dei p̄ te intercedēdo: Ut beatā virginē:
Angelū tuum: Apostolū: Martyrem: Virginem:
Aut cōfessorem: Aut plures: qui orent pro te.

Totali subiectōe. Ut totum te subiicias voluntati det:
Ut dicas ei: Pie Iesu: sicut tu scis z vis: ita mecu⁹
age. Et si gratiā meditatōis tibi dederit: cū timore
suscipte. Si nō dederit: cum patiētia sustine. Quic-
quid tecū egerit: sis contētus sine murmuratione.
Ita esto quasi vnuis spūs cum eo: vt nihil te putas
scire nisi Iesum xp̄m: z hunc crucifixum.

Ellteriori tendētia p̄ quiete p̄templatōis. Si em̄ re-

ligiosus es (ut dicit **L**ancellarius parisiensis) tene-
ris redere ad quietem contemplationis: etiam si vir in fi-
ne vite tue comprehenderis: quod hoc exigit status tuus.
Ad militem spectat miseros defendere. **A**d rusticum
laborare. **A**d religiosum contemplationis insistere recte. **E**t
ut dicit Bonaventura. **U**bi dimittis una die: ibi al-
De
tera incipe. **U**t facias sicut volens ascendere montem
altum: cum quiescere vult: non semper revertitur ad pri-
mum locum: sed in eodem loco sedet et quiescit: et ibi
debet incipit post quietem. **M**os autem ideo non perficimus
in contemplatione: quod quod hodie cum difficultate et
gratia dei acquirimus: cras ingerendo nos levitatisque/
aut fabulis/aut voluptatibus perdimus: et sic de ascen-
su mortis ad valle plabimur: et non continuamus.
Xpo. **U**t nihil preponas ei: ipsum deprecans: ut sit
adiutor tuus: protector: director: et finis.

ExPLICIT Alphabetum divini amoris. In quo si
quis legendo ac meditando diligenter se exercuerit:
faciliter et prompte mens eius in deum factorem
suum poterit eleuari: quo ipsum et clarus agnosce-
re: et ardenter amare: et dignius laudare valeat: atque
ita securius beatam immortalitatem pro labore
sui premio sperare.

Bler. A. Schola Doctologica
coeritatio soli magistrorum et regna
sapientia Doctrina coeritatis, summa
eterna fortitudo.

Tres modi sunt studiū agnoscendi
docendi faciem per scripturā.
Primitus modus est carnalis,
quem dabant dii in iobis ab initio
ad libera dictio per divinū q.
quanto p̄ h̄o electorat, canticis
plus libidinē inflati, agnoscē
hocim. P̄ h̄i et alijs esse nos-
citur, q. nō dei laudem, sed
suum et aliorū distinctionē.
Id hinc praeceptio q. cūmunt.
Secundus modus est animalis,
q. est in die q. semper qdēm
loculo in arbo pedolabido ea
q. ad salutem necessaria sunt
q. cūmunt, coeritatem opera
superrogationis facere ut eas
resimata emulans meliora
ulq̄ ex quaestione negligunt.

Tertius vero quod est spissima
lis est eis in toto cordis
affectus quod est in perfectione sunt
se dividit in duos extremitates
stolidose gressam dantes ut si
sit interiectus eorum scientia
et sic affectus eorum divisa sapientia
entia replicatur.

Et sicut perficiunt in cognitio
ne veri sic et in amore
summi boni ratione existant
et credunt quod ita scientia est
dominica; si deo et aliis per
ficiunt contemplacionem ad dilectionem
finem dirigunt et inde
enim interior spiritus dei
gusto.

Tertius discipulus alios
missis exercitabat eum
dei misericordie habere et
si tecum referre quod audi
m illius vere et proxime
philosophus.

Tribulatio est potius sanitina,
terea salutifica sive omnes
deribus paradisi feceris.
Corpus corruptibile castigat
quidam, sed anima exigitas ini-
mortaliter, apima delecta
paganata tribulacione fuit
vixit ac Elias forendante
casti vixit.

Esa tribuit sapientiam,
adivit circumfectionem, et
Dominus incepit in operis
tationem fecit, i.e. non
adversa passus quid fuit.

Per ergo docologio eterna

Dicitur Christus fuit captivatus
et humiliatus ne quis vollet
posset abire, sic se domus debet
captivare, ne sequatur concupis-
citas carnis ac sensualitas
appetitus ad novitiam eradicem.
Nocere sensualitas vicihuc
restingit.

Verbitem animi et corporis ne
spiritus audire te profere.

Eia vos omnes qui adoratis in
meam misericordiam quid est qui flos-
se inventatus adducit gaudetis, et
qui adducit temporis aptum dabitis
me misericordia respiciens, meaque
miserias considerate, et in quo
periculo dominum vestrum decti-
nate. flossem munieritis vestre-
rum deo expedit, tempus
pacis artemendis ornatate, ne
familia facientes fililia pas-
cannini. Dein grata intellatio
quale te pidi. O Deus
eterni ubi conqueror misericordia
sua patior, opera incorporationis
misericordia easdem odit,
decentibus me nolim arguerem
pro admonitione tibi interdicere au-
negari, detestatio fui dis-
planis et incorporationibus no-
nusserunt eos meum.